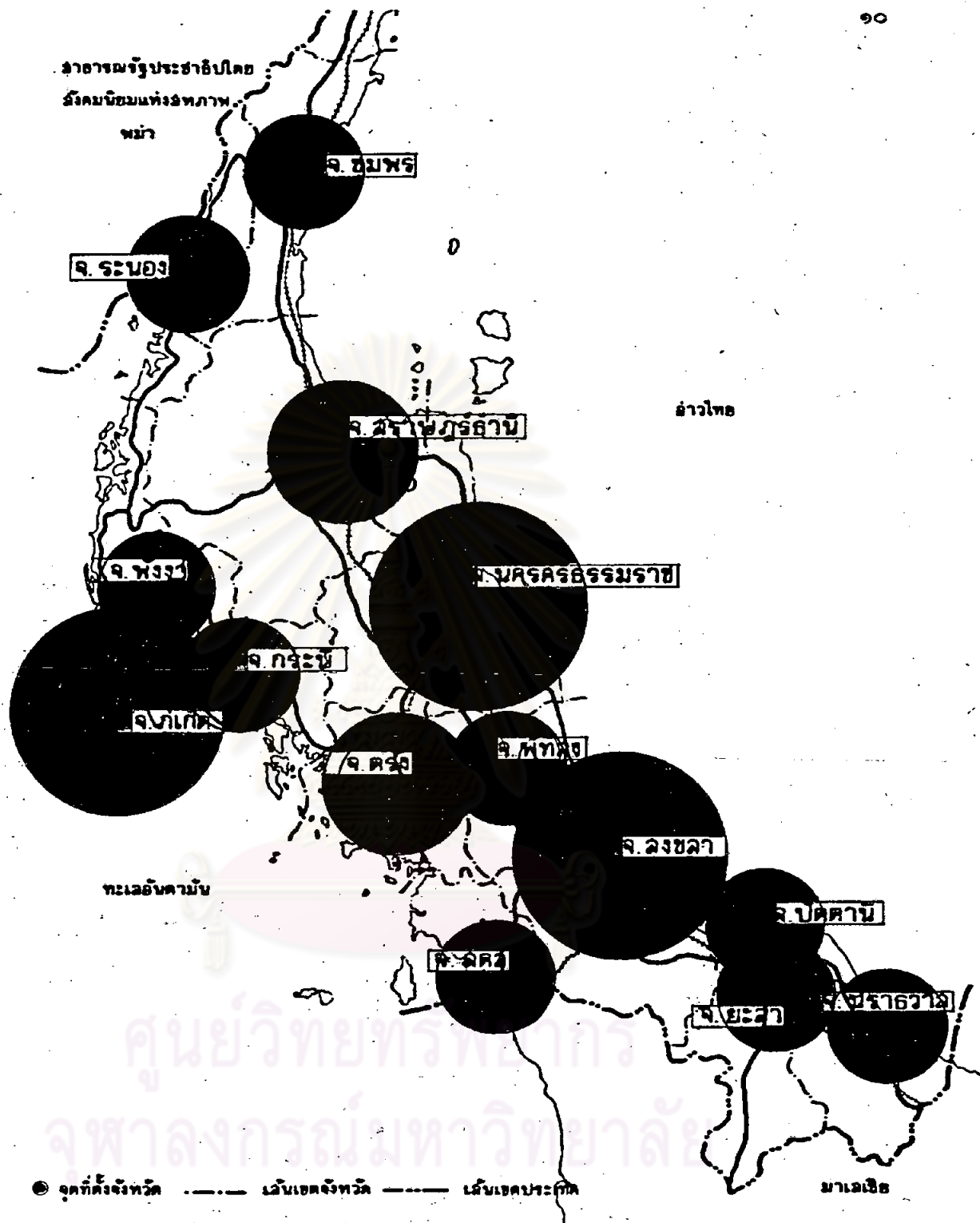

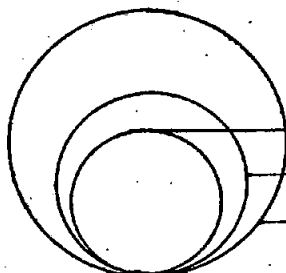
ความสัมพันธ์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับภาคใต้

ภาคใต้ เป็นภาคที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติประกอบด้วย ๑๔ จังหวัด คือ กระบี่ ชุมพร ตรัง นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา ระนอง สงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาคใต้มีพื้นที่ ๓๐,๑๔๔ ตารางกิโลเมตร คิดเป็น ๑๓.๖๕ % ของพื้นที่ประเทศ เป็นคาบแหลมยื่นไปในทะเล มีความยาวจากจังหวัดชุมพรถึงจังหวัดนราธิวาส ประมาณ ๖๐๐ กิโลเมตร ส่วนที่แคบที่สุดประมาณ ๕๐ กิโลเมตร และส่วนที่กว้างที่สุดประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑,๖๓๓ กิโลเมตร ทั้ง ๑๔ จังหวัดของภาคใต้อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งแร่ ยางพารา ไม้ซุง แหล่งประมงและแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามมาก ในปี ๒๕๒๐ มีประชากร ๔,๑๔๔,๓๔๖ คน คิดเป็น ๑๒.๑๖ % ของประเทศ มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๓๓ คนต่อตารางกิโลเมตร นับเป็นภาคที่มีความหนาแน่นเป็นที่ ๔ ของประเทศ ในขณะที่ความหนาแน่นเฉลี่ยของประเทศเท่ากับ ๔๖ คนต่อตารางกิโลเมตร มีรายได้เฉลี่ยจากผลิตภัณฑ์มวลรวม ๔๖,๓๖๒.- ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่น ๆ ภาคใต้มีรายได้เป็นที่ ๔ รองจากภาคกลาง มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวในปี ๒๕๒๐ คนละ ๔,๖๔๔.- บาทต่อปี เป็นที่ ๕ ของประเทศเมื่อเปรียบเทียบกับภาคต่าง ๆ ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประเทศในปี ๒๕๒๐ เฉลี่ยคนละ ๔,๑๖๓.- บาทต่อปี นับได้ว่าภาคใต้มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ อัตราการเจริญของประเทศเฉลี่ยเป็น ๑๓.๓๓ % ต่อปี ในช่วงปี ๒๕๑๖ ถึงปี ๒๕๒๐ ในขณะที่อัตราการเจริญของภาคใต้เป็น ๑๔.๑๓ % ต่อปี ในช่วงเดียวกัน อัตราการเจริญของภาคใต้สูงกว่าอัตราการขยายตัวของประเทศ ๐.๑๖ %

ในปี ๒๕๒๐ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวคนละ ๖,๓๔๓.- บาท ต่อคนต่อปี เป็นอันดับที่ ๔ ของภาค และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคถึง ๑,๔๔๑.- บาท

ความฉลาดในการรับกำลังประชากรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

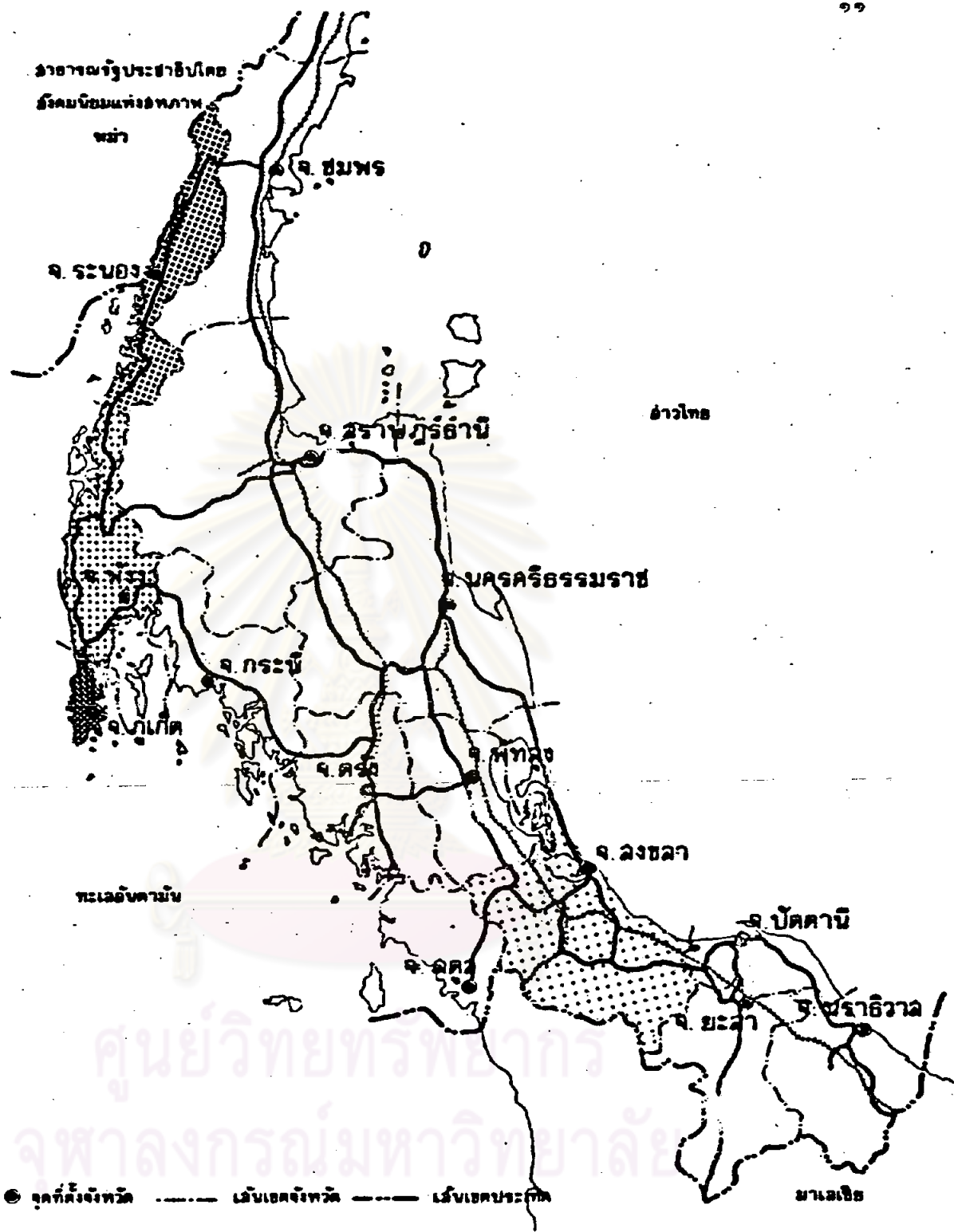

ผลิตภัณฑ์มวลรวม ปี 2520

1,000 - 3,000	ล้านบาท
3,000 - 4,000	ล้านบาท
6,000 - 9,000	ล้านบาท

มาตราส่วน
1 : 1,000,000

ความลามาารถในการรับกำลังประชากรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

รายได้เฉลี่ยต่อหัว ปี 2520 (ต่อคนต่อปี)

	3,000 - 9,000 บาท		11,000 - 12,000 บาท
	16,000 - 17,000 บาท		27,000 - 28,000 บาท
	> 50,000 บาท		

มาตราส่วน 1 : 1,000,000

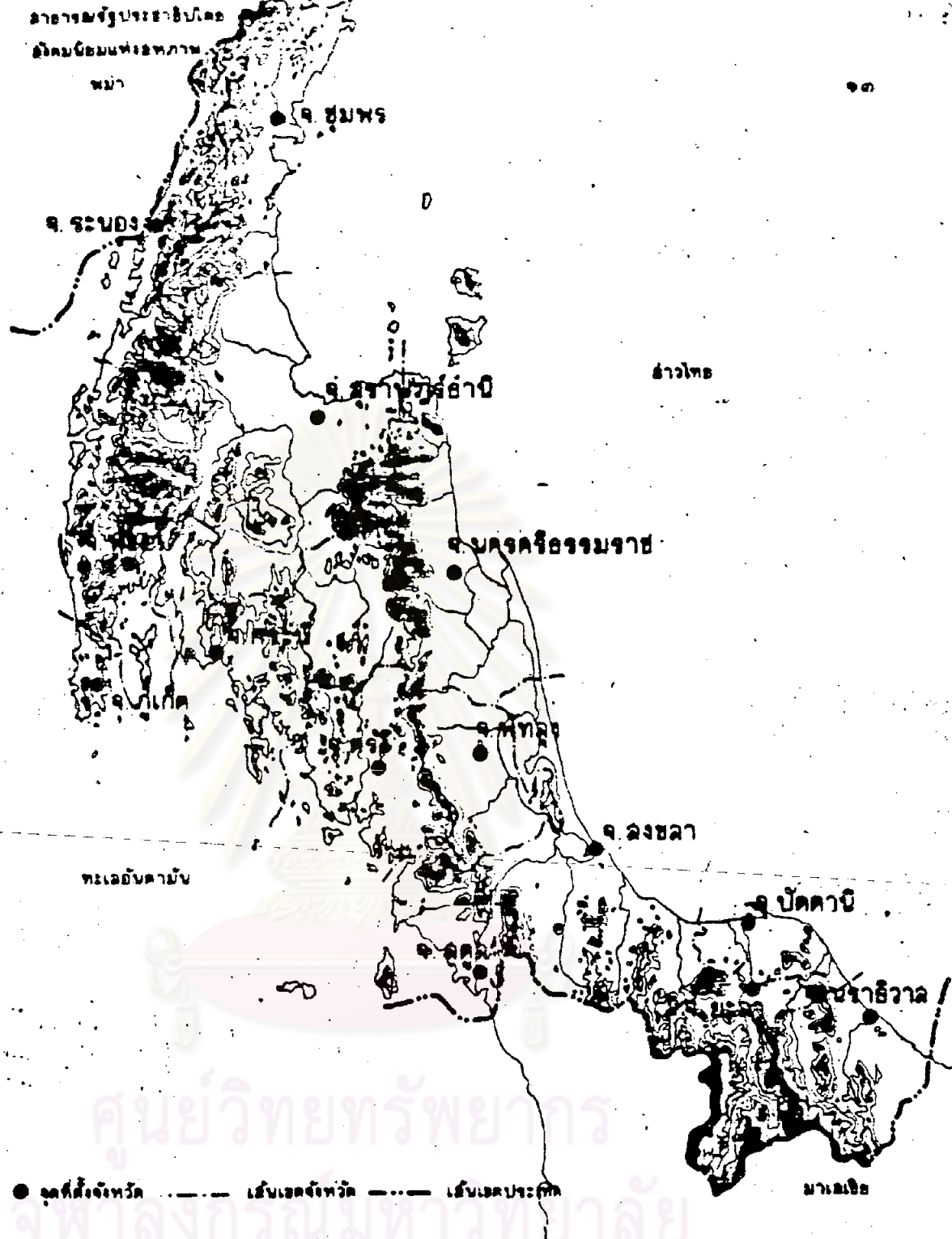
จังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงที่สุดของภาคคือ จังหวัดภูเก็ต มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวคนละ ๒๔,๘๖๒.- บาท เมื่อดูรายละเอียดจากตารางที่ ๑ จะเห็นได้ว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่มากเป็นอันดับ ๑ ของภาค ในปี ๒๕๒๐ มีประชากรมากเป็นอันดับ ๓ ของภาค มีผลิตภัณฑ์มวลรวมเป็นอันดับ ๔ ของภาค และมีรายได้ต่อหัวเป็นอันดับ ๔ ของภาค ซึ่งอาจจะเห็นได้ว่า จังหวัดยังไม่ได้นำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่และถึงขั้นสูงสุด ทั้งทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรมนุษย์ในพื้นที่ หรือมีฉะนั้นก็เนื่องจากว่าทรัพยากรในพื้นที่ของจังหวัดให้ผลตอบแทนเป็นมูลค่าต่ำกว่าจังหวัดอื่น ๆ อยู่ในอันดับที่ ๔ เมื่อนำเอาผลผลิตจากพื้นที่และประชากรในพื้นที่มาพิจารณาร่วมกัน อุปสรรคที่สำคัญของจังหวัดก็คือ การคมนาคม ทั้งไกลถาวมาแล้ว

๒.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

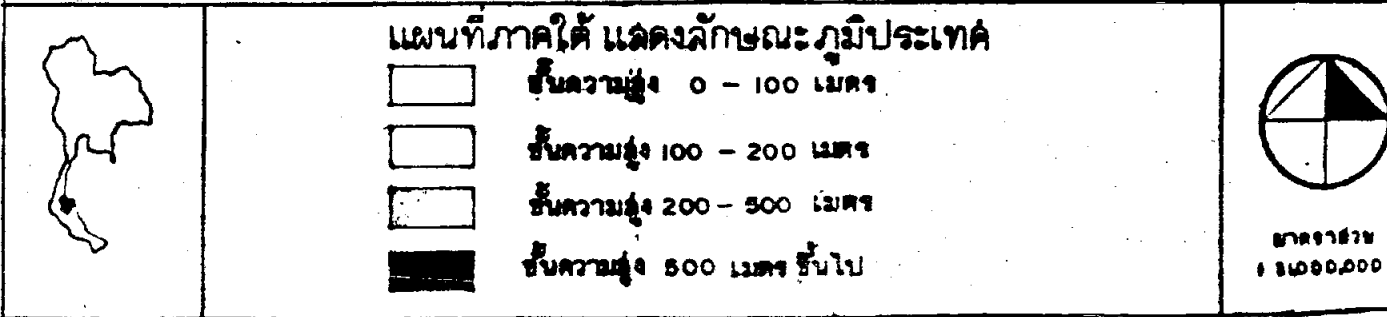
มีลักษณะเป็นแหลมยื่นไปในทะเล โดยมีอ่าวไทยและทะเลอันดามันขนานห่าง ๒ กิโลเมตร มีแนวเทือกเขาภูเก็ตทอดยาวตั้งแต่จังหวัดชุมพรถึงจังหวัดพังงา ออกจากนั้นเป็นภูเขาหินปูนเตี้ย ๆ และเทือกเขานครศรีธรรมราชเป็นแนวต่อของเทือกเขาภูเก็ต ซึ่งเริ่มจากทางใต้ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระทบที่ ถานนครศรีธรรมราชไปถึงสตูล ทิวเขาทั้งสองนี้ทอดยาวไปทางตอนกลางของภาค ขนานกับแนวของตึ๊ก ค่าย ๆ แกนกลางพื้นที่ลาดไปทางฝั่งทะเลทั้งสองด้าน ทางด้านใต้สุดของภาคมีแนวเทือกเขาสันกาลาคีรีทอดขวางในแนวตะวันออก - ตะวันตก และใช้เป็นแนวพรมแดนระหว่างไทยกับประเทศมาเลเซีย

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของภูมิประเทศ และลักษณะทางธรณีวิทยาของภาคใต้ ทำให้ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกยกตัวสูงขึ้น ชายฝั่งทะเลราบเรียบ มีหาดทราย

* ประหยัด ปานดี และ พูนผล อาสนจินดา. ภูมิภาคทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย (วารสารภูมิศาสตร์ สมาคมภูมิศาสตร์แห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑ ปีที่ ๑, ๒๕๒๐) หน้า ๑๔.

ความลาดชันในการรับกำลังประชากรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สวยงามหลายแห่ง ซึ่งแตกต่างจากชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก คือ แน่นดินไคยุมตัวลงไป และชายฝั่งทะเลจมตัว (Submerged shoreline) ทำให้ฝั่งทะเลรุขระ เว้า ๆ แหว่ง ๆ มีเกาะมากมาย

ส่วนบริเวณชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก ชายฝั่งทะเลราบเรียบ มีบริเวณเขตนํ้าตื้นกว้างขวาง มีหาดทรายสวยงามหลายแห่ง และการชกตัวของหินที่ทำให้หินที่ราบแคบ ๆ ตั้งแต่จังหวัดชุมพรลงไปถึงจังหวัดนครศรีธรรมราช และเป็นบริเวณที่ประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น มีแม่น้ำสายสั้น ๆ ที่เกิดจากภูเขาตอนกลาง ได้แก่ แม่น้ำชุมพร แม่น้ำพุมดวง แม่น้ำตาปี แม่น้ำปากพนัง และ แม่น้ำโก-ลก

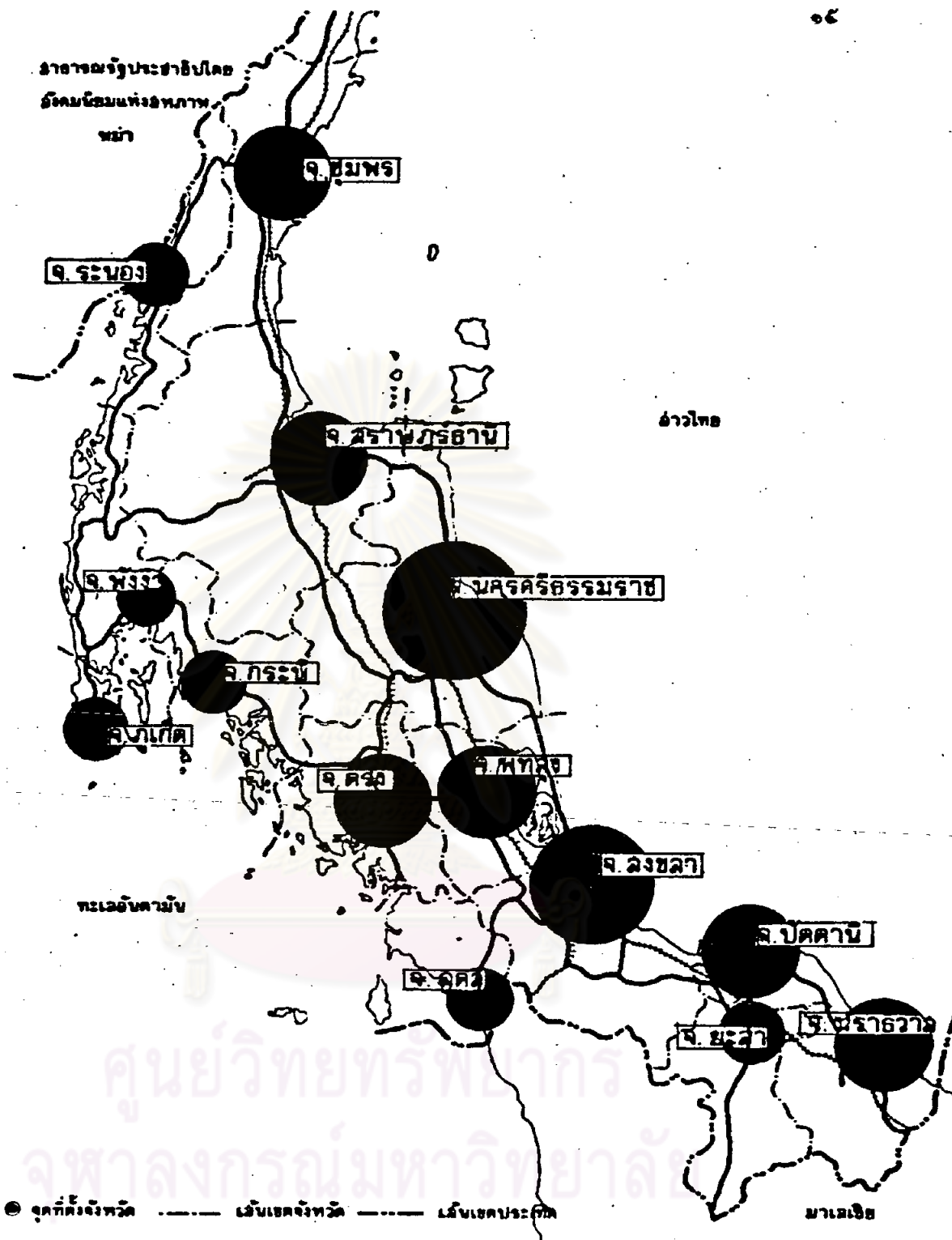
เนื่องจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีอยู่ทางด้านตะวันออกของภาค จึงได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงของภูมิประเทศดังกล่าวแล้ว จึงทำให้จังหวัดมีหาดทรายที่สวยงามหลายแห่ง มีเกาะที่มีชื่อเสียงและความสวยงามตามธรรมชาติ เป็นที่รู้จักทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เช่น เกาะสมุย หมู่เกาะอ่างทอง และเกาะพะงัน

๒.๒ ลักษณะทั่ว ๆ ไป

๒.๒.๑ ประชากร

ในปี ๒๕๒๐ ภาคใต้มีประชากร ๔,๑๔๔,๙๕๖ คน จังหวัดนครศรีธรรมราชมีประชากรมากที่สุดของภาค คือมี ๑,๑๔๖,๒๔๕ คน คิดเป็น ๒๖.๐๓ % ของประชากรภาค จังหวัดที่มีประชากรน้อยที่สุดคือจังหวัดระนอง ๙๖,๒๕๖ คน เป็น ๑.๔๒ % ของภาค ส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนประชากร ๕๖๔,๒๔๖ คน คิดเป็น ๑๐.๔๔ % ของภาค นับเป็นอันดับที่ ๒ จากตารางที่ ๑ เห็นได้ว่า สัดส่วนของประชากรไม่เป็นไปตามสัดส่วนของพื้นที่ บางจังหวัดมีสัดส่วนของพื้นที่มาก แต่มีสัดส่วนของจำนวนประชากรน้อยสรุปได้ว่า การกระจายตัวของประชากรไม่สม่ำเสมอ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพและเศรษฐกิจของพื้นที่

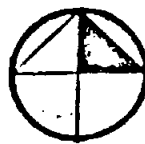
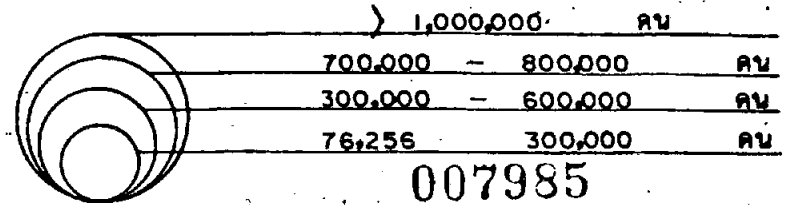
ความหนาแน่นเฉลี่ยของภาคในปี ๒๕๒๐ เท่ากับ ๘๘ คนต่อตารางกิโลเมตร จังหวัดที่มีความหนาแน่นสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคมี ๘ จังหวัด คือ ตรัง นครศรีธรรมราช

ความคลาคลาดในการรับกำลังประชากรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การกระจายตัวของประชากร ปี 2520

มาตราส่วน
1 : 1,000,000

นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ภูเก็ต และ สงขลา จังหวัดที่มีความหนาแน่นสูงสุดคือจังหวัด ปัตตานี ๒๐๐ คนต่อตารางกิโลเมตร จังหวัดระนองมีความหนาแน่นน้อยที่สุดคือ ๒๐ คน ต่อตารางกิโลเมตร ส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความหนาแน่น ๔๐ คนต่อตารางกิโลเมตร เป็นอันดับที่ ๑๑ ของภาค

อัตราการเพิ่มของประชากรในช่วง ๔ ปี จากปี ๒๕๑๖ ถึงปี ๒๕๒๐ ประชากร เพิ่มขึ้นในจังหวัดที่มีความหนาแน่นค่า เช่น สตูล กระบี่ มีอัตราการเพิ่ม ๒๑.๒๒ % และ ๑๘.๖๓ % ของประชากรปี ๒๕๑๖ ความล่าช้าและมีอัตราการเพิ่มประชากรน้อยในจังหวัด ที่มีความหนาแน่นสูง แต่ในบางจังหวัดแม้ว่าจะมีความหนาแน่นสูงแล้วก็ยังมีการเพิ่ม ของประชากรสูงอีกด้วย ซึ่งเป็นจังหวัดที่ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูง เช่นจังหวัด ภูเก็ตและจังหวัดพังงา ซึ่งสรุปได้ว่าการเพิ่มของประชากรในจังหวัดภาคใต้นั้น มีปัจจัย สำคัญอยู่ ๒ ปัจจัย คือ

- ก. ประชากรเพิ่มมากเนื่องจากมีความหนาแน่นน้อย
- ข. ประชากรเพิ่มมากเนื่องจากมีแรงดึงดูดทางเศรษฐกิจสูง

สำหรับจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอัตราการเพิ่มของประชากร ๑๐.๔๕ % ของ ปี ๒๕๑๖ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคซึ่งมีค่า ๑๐.๗๐ %

๒.๒.๒ อาชีพ

ลักษณะอาชีพของประชากรในภาคใต้ แตกต่างไปจากอาชีพของประชากรใน ภาคอื่น ๆ ของประเทศ ยกเว้นจังหวัดในภาคตะวันออก เนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ ดึงไถ่กล่าวมาแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม อาชีพหลักที่ทำรายได้มากที่สุดของภาคก็คือการ เกษตรกรรม เหมือนกับอาชีพหลักของภาคอื่น ๆ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศ เกษตรกรรม มีความเอื้ออำนวยทั้งจากสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศ แต่มีความ แตกต่างกันในชนิดของพืชเศรษฐกิจ ซึ่งในภาคใต้พืชที่เหมาะสมกับภูมิอากาศ คือ ยางพารา มะพร้าว ไม้ดอก เช่น เงาะ และทุเรียน ประชากรจึงมีอาชีพในการหาส่วนขยายพารา มะพร้าว เงาะ ทุเรียน และไม้ดอกชนิดต่าง ๆ เป็นอาชีพหลัก รองลงไปคือการหาประมง

ตารางที่ ๒ เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคใต้ ในราคาตลาด

อำนาจ

สาขาการผลิต	ท.ศ. ๒๕๑๖		ท.ศ. ๒๕๓๐		อัตราการเปลี่ยนแปลง
	มูลค่า	ร้อยละ	มูลค่า	ร้อยละ	
การเกษตรกรรม	๑๒,๓๕๕.๐	๕๕.๕๕	๑๔,๐๔๕.๐	๓๘.๕๕	+ ๕๖.๓๐
กลิ้งรวม	๗,๗๖๕.๐	๓๒.๕๕	๑๐,๕๕๐.๐	๒๗.๓๕	+ ๓๕.๕๕
ปศุสัตว์	๕๓๕.๐	๒.๑๑	๑,๕๕๖.๐	๓.๕๕	+ ๑๕๑.๑๖
ประมง	๒,๕๕๓.๐	๑๐.๕๓	๕,๓๐๒.๐	๑๓.๕๐	+ ๕๖.๑๗
ป่าไม้	๕๐๒.๐	๒.๐๒	๑,๕๕๐.๐	๓.๑๐	+ ๖๐.๗๕
เหมืองแร่และขอยหิน	๑,๑๕๕.๐	๔.๓๖	๓,๗๕๕.๐	๙.๑๐	+ ๒๑๕.๗๕
อุตสาหกรรม	๒,๐๖๑.๐	๘.๕๕	๕,๐๓๓.๐	๑๓.๖๒	+ ๕๕.๖๕
การก่อสร้าง	๕๕๕.๐	๒.๑๕	๒,๕๕๕.๐	๕.๑๕	+ ๑๕๕.๐๕
ไฟฟ้า / ประปา	๑๑๕.๐	๐.๕๕	๑๕๒.๐	๐.๓๓	+ ๒๗.๗๗
การคมนาคมขนส่ง	๑,๑๕๐.๐	๔.๕๐	๒,๕๑๐.๐	๕.๓๖	+ ๑๒๐.๑๕
การค้าปลีก ค้าส่ง	๖,๐๗๕.๐	๒๕.๓๖	๕,๕๐๖.๐	๑๓.๓๕	+ ๕๖.๕๕
ธนาคารประกันภัย	๓๖๒.๐	๑.๓๓	๕๑๕.๐	๑.๓๕	+ ๑๒๕.๕๗
ที่อยู่อาศัย	๓๕๒.๐	๑.๓๖	๕๑๓.๐	๑.๑๐	+ ๕๐.๐๐
การป้องกันและบริหาร	๗๕๕.๐	๓.๕๕	๑,๕๑๕.๐	๓.๕๕	+ ๕๕.๗๕
การบริการ	๑,๕๕๐.๐	๖.๕๓	๓,๕๕๐.๐	๙.๓๕	+ ๕๓.๓๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม	๒๒,๑๖๕.๐	๑๐๐	๕๖,๗๖๐.๐	๑๐๐	+ ๒๕๖.๑๕

สำนักงานกรักรมตรี, สภาพัฒนาการพัฒนากิจการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
ผลิตภัณฑ์มวลรวม ปี ๒๕๓๐ (ทะเบียน : กองบัญชีประชาชาติ).

ป่าไม้ และเลี้ยงสัตว์ เนื่องจากพื้นที่เป็นคามยื่นไปในทะเลดังได้กล่าวมาแล้ว ประกอบกับ มีเทือกเขาที่มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้ที่มีค่านานาชนิด และเนื่องจากมีแร่ธาตุต่าง ๆ อันเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ จึงทำให้ภาคใต้มีอาชีพหลักอีกอาชีพหนึ่ง คือการทำเหมืองแร่ สำหรับประชากรในจังหวัดสุราษฎร์ธานีก็มีการประกอบอาชีพในลักษณะเดียวกันกับประชากรของจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ ซึ่งสอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติ นอกจากนั้น จังหวัดสุราษฎร์ธานียังเป็นแหล่งที่ปลูกมะพร้าวมากที่สุดในภาคใต้อีกด้วย

๒.๒.๓ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของภาคใต้ (ตารางที่ ๒)

เนื่องจากลักษณะอาชีพดังได้กล่าวมาแล้ว เมื่อพิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคใต้ในปี ๒๕๒๐ เห็นว่า โครงสร้างรายได้ที่สำคัญคือเกษตรกรรมเป็น ๓๔ % ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาค เกษตรกรรมประกอบด้วย กสิกรรม ปศุสัตว์ ประมง และป่าไม้ กสิกรรมมีมูลค่าสูงสุด คิดเป็น ๒๐ % ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาค และเป็น ๕๙ % ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจากการเกษตรกรรม ซึ่งเป็นผลิตผลจาก ขางพารา มะพร้าว และไม้ผลอื่นเป็นสินค้าออกของภาค และรายได้จากการทำประมงก็มีมูลค่าสูงในสาขาเกษตรกรรมด้วย คิดมีสัดส่วนสูงถึง ๒๓ % ของรายได้จากการเกษตรกรรม

โครงสร้างรายได้ที่สำคัญของภาคอีกสาขาหนึ่งก็คือการค้าปลีกค้าส่ง เนื่องจาก การเกษตรกรรมเป็นรายได้ที่สำคัญของภาคดังได้กล่าวมาแล้ว และภาคใต้มีแร่ธาตุอันเป็น ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ นอกจากนี้ยังมีโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอุตสาหกรรม การเกษตร (Agro Industry) ทั้งหมดที่กล่าวมา เป็นปัจจัยสำคัญ ทำให้การค้าปลีก และการค้าส่งในภาคมีความสำคัญมากขึ้น มีสัดส่วนสูงถึง ๒๐ % ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาค

อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้ในภาคใต้ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี ๒๕๑๖ และปี ๒๕๒๐ ในสาขาเกษตรกรรมมีอัตราการเพิ่มน้อย เนื่องจากการใช้พื้นที่ทางด้าน กสิกรรมมีขีดจำกัด ไม่สามารถขยายพื้นที่ในการเพาะปลูกให้มากขึ้นได้ สามารถเพิ่มได้ แต่เพียงผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ซึ่งเพิ่มขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากกสิกรยังไม่มีควมชำนาญและ

ตารางที่ ๑. เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี กับภาคใต้ในราคาตลาด
ปี ๒๕๓๐

ล้านบาท

สาขาการผลิต	ภาคใต้		จังหวัดสุราษฎร์ธานี		สัดส่วน ของจังหวัด ในภาคใต้
	มูลค่า	ร้อยละ	มูลค่า	ร้อยละ	
การเกษตรกรรม	๑๘,๐๔๔.๐	๓๘.๕๙	๑,๖๓๐.๕	๔๒.๕๓	๘.๙๙
กสิกรรม	๑๐,๔๕๐.๐	๒๒.๓๙	๙๔๖.๖	๒๕.๓๔	๙.๔๔
ปศุสัตว์	๑,๘๔๖.๐	๓.๙๕	๑๕๑.๖	๓.๙๕	๘.๒๑
ประมง	๕,๓๐๘.๐	๙.๒๐	๒๓๓.๖	๕.๙๔	๖.๓๖
ป่าไม้	๑,๔๔๐.๐	๓.๑๐	๒๑๕.๓	๕.๓๑	๑๕.๐๔
เหมืองแร่และขอยหิน	๓,๓๘๙.๐	๘.๑๐	๓๒๕.๑	๘.๔๓	๕.๙๔
อุตสาหกรรม	๔,๐๓๓.๐	๘.๖๒	๔๓๙.๘	๑๒.๕๒	๑๑.๙๐
การก่อสร้าง	๒,๔๒๙.๐	๕.๑๙	๓๒๕.๕	๘.๔๑	๑๓.๒๔
ไฟฟ้า & ประปา	๑๕๓.๐	.๓๓	๙.๐	.๒๓	๕.๙๒
การคมนาคมขนส่ง	๒,๔๑๐.๐	๕.๓๖	๑๐๓.๖	๒.๖๓	๖.๕๒
การค้าปลีก ค้าส่ง	๙,๕๐๖.๐	๒๐.๓๙	๕๒๓.๖	๑๑.๑๕	๕.๕๐
ธนาคารประกันภัย	๘๑๘.๐	๑.๗๕	๓๔.๘	๑.๙๔	๙.๑๐
ที่อยู่อาศัย	๕๑๓.๐	๑.๑๐	๕๐.๑	๑.๓๑	๙.๓๓
การป้องกันและบริหาร	๑,๕๑๔.๐	๓.๒๙	๑๔๐.๕	๓.๖๓	๙.๒๔
การบริการ	๓,๔๕๐.๐	๗.๓๘	๓๑๐.๓	๘.๐๙	๘.๙๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวม	๔๖,๗๖๒.๐	๑๐๐	๓,๘๓๓.๘	๑๐๐	๘.๑๘

ภาควิชาการ ทางด้านการใช้ปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืชที่จะนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่
ในสาขาปศุสัตว์มีสัดส่วนการเปลี่ยนแปลงสูง เนื่องจากได้รับการส่งเสริมในการเลี้ยงสัตว์
มากขึ้น ในสาขาเหมืองแร่และขอยหินมีอัตราการเพิ่มสูง การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่
มาใช้ประกอบกับมีการพัฒนาทางคมนาคมธุรกิจ มีสิ่งก่อสร้างทั้งอาคารและถนนหนทาง
จึงทำให้กิจการขอยหินขยายตัวมากขึ้น และเนื่องจากการสร้างถนนและปรับปรุงถนน
ทั้งใกล้เข้ามาแล้ว ทำให้โครงข่ายระบบถนนดีขึ้น ประกอบกับการสื่อสารคมนาคม
โทรศัทพ์ ขยายกว้างขวางยิ่งขึ้น ทำให้รายได้ของภาคมีแนวโน้มเพิ่มสูง อันเป็นความ
สัมพันธ์ต่อเนื่องเหมือนเกลียวสว่าน ทำให้กิจกรรมต่าง ๆ มีส่วนสนับสนุนและผลักดัน
ซึ่งกันและกัน ทั้งเช่นการต่อเนื่องกันของเหมืองแร่ และขอยหิน การก่อสร้าง การ
คมนาคมและขนส่ง

๒.๒.๔ สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานีต่อภาคใต้

ทั้งใกล้เข้ามาแล้วว่าจังหวัดยังใช้ทรัพยากรไม่เต็มที่ซึ่งถ้าพิจารณาจากสัดส่วน
ของผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อภาค มีสัดส่วนเพียง ๔.๑๔ % ของภาค แต่มีพื้นที่ถึง ๑๔.๒๕ %
ของภาค ความแตกต่างของพื้นที่และของผลิตภัณฑ์มวลรวมนี้อาจเนื่องจากความเสียเปรียบ
โดยเปรียบเทียบของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ จึงทำให้จังหวัดมีสัดส่วนของผลิตภัณฑ์
มวลรวมในอัตราที่ค่อนข้างต่ำ หรือเนื่องจากการนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่มานำใช้ไม่
เต็มที่เนื่องจากการขาดปัจจัยสำคัญคือ เส้นทางคมนาคมอันเป็นสิ่งสำคัญในการขนส่งสินค้า
เกษตรและสินค้าอุตสาหกรรม ในอนาคตเมื่อมีโครงข่ายของระบบคมนาคมที่ดีและสะดวก
ประกอบกับมีสนามบินพาณิชย์ในปี ๒๕๐๔ และโครงการสร้างท่าเทียบเรือน้ำลึกที่กำลัง
ก่อสร้าง จะเป็นสิ่งที่คาดได้ว่า *Infra structure* เหล่านี้ จะเป็นหัวใจในการ
ส่งเสริมในการพัฒนาจังหวัดเป็นไปด้วยความรวดเร็วและมั่นคง

๒.๑ การคมนาคม

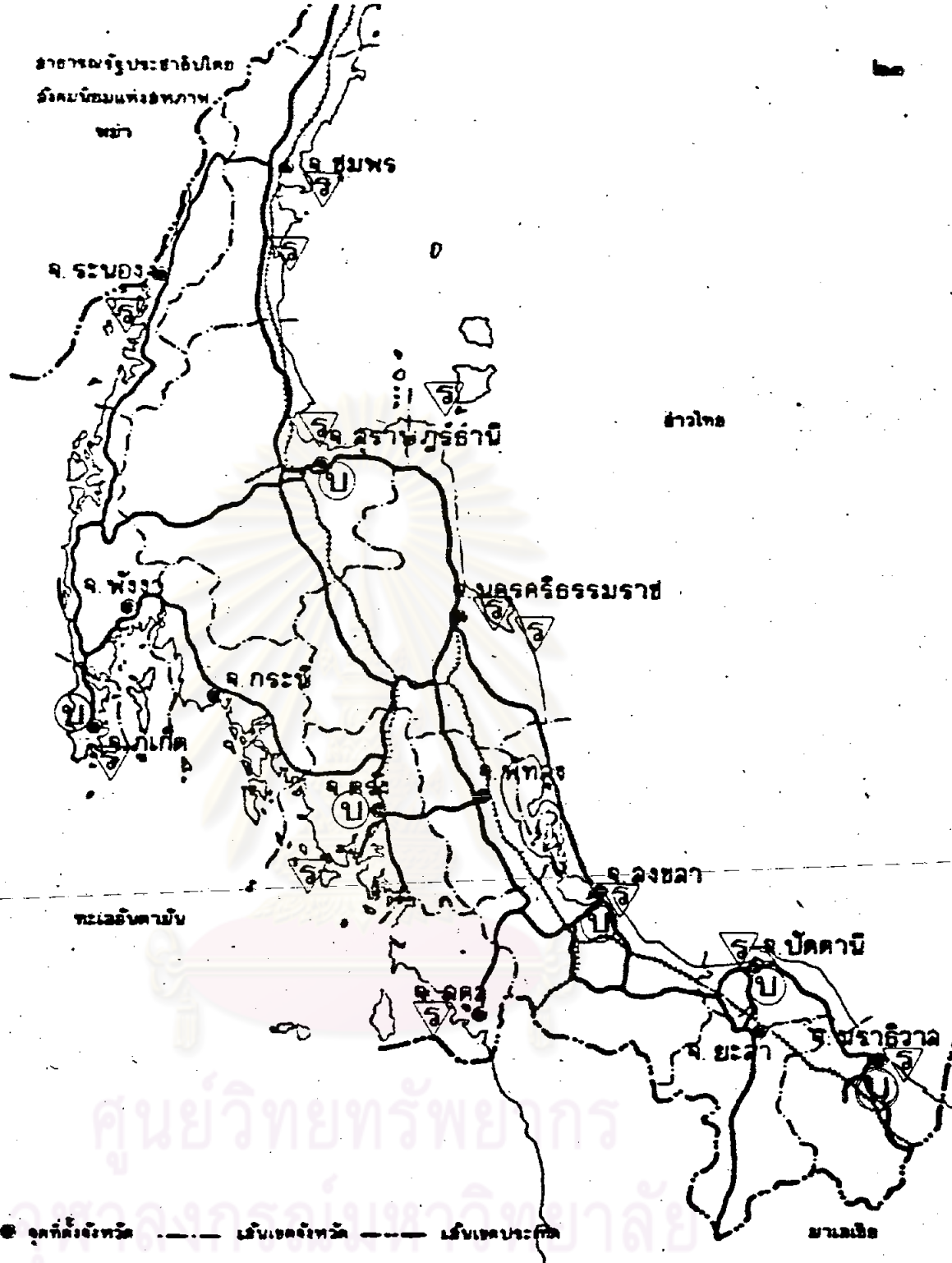
การคมนาคมในภาคใต้ก็คก่อกำโดยทางรถไฟ ทางรถยนต์ ทางอากาศ และ
ทางน้ำ แต่บางจังหวัดยังไม่สะดวกมากนัก เนื่องจากมีทางรถไฟผ่านเฉพาะจังหวัดทาง

๒๒
ด้านตะวันออกของภาค ส่วนจังหวัดต่าง ๆ ทางซีกด้านฝั่งตะวันตกก็คือไคโคโยทางรถยนต์
แต่ทางเคียว สำหรับการคมนาคมทางรถยนต์นั้น จังหวัดทางฝั่งตะวันออกก็เพิ่งจะติดต่อกัน
กันไคสะกวเมื่อปลายปี ๒๔๑๐ นี้เอง เนื่องจากขาดเส้นทางติดต่อกันระหว่างจังหวัด
สุราษฎร์ธานีกับจังหวัดชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็น
ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๑๐ การมีเส้นทางสายนี้ทำให้ระยะทางจากกรุงเทพฯ
ถึงสงขลาประมาณ ๒๐๐ กิโลเมตร ในปัจจุบันทุกไคว่าการคมนาคมทางรถยนต์มีความ
สะดวกมากขึ้น มีถนนสายกลางคือถนนสายเอเชีย หมายเลข ๔๑ เปิดพื้นที่ให้มีการคมนาคม
ทางรถยนต์สะดวกตั้งแต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีถึงจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากเส้นทาง
สายนี้ทำให้จังหวัดทางภาคใต้อันทุกจังหวัด ได้มีการคมนาคมทางรถยนต์ติดต่อกันสะดวกมาก
ยิ่งขึ้นกว่าเดิม

การคมนาคมทางอากาศ ปัจจุบันมีสนามบินพาณิชย์ ๔ จังหวัด คือ จังหวัดศรี
สงขลา ภูเก็ต ปัตตานี ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจสูง และจะมีสนามบิน
พาณิชย์อีก ๑ แห่ง ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี ๒๕๒๔

ส่วนทางด้านมีการขนส่งสินค้าทางทะเลที่สำคัญ มีท่าเทียบเรือใช้ในการขนส่ง
สินค้า และไคปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และทางบกคือทางรถไฟและรถยนต์จะเป็น
การขนส่งทั้งคนโดยสารและสินค้า ในการขนส่งโดยทางรถยนต์จากแผนที่เส้นทางคมนาคม
จะเห็นว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดกึ่งกลางของภาค ในปัจจุบันการเกิดทางจาก
กรุงเทพฯ ไปภาคใต้อีก มีแนวโน้มที่จะตัดครั้งทางที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในอนาคตอาจทำ
ให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางของการขนส่งที่สำคัญอีกด้วย.

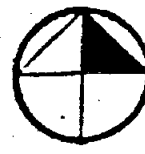
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคลามาารถในการรับกำลังประชากรของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การคมนาคม

- ทางรถยนต์
- ⋯⋯⋯ ทางรถไฟ
- รูปสามเหลี่ยมคว่ำ (มีตัว 'จ' อยู่ภายใน) ท่าเรือ
- วงกลม (มีตัว 'ป' อยู่ภายใน) สนามบิน

ขนาดกระดาษ 1 : 1,000,000